מ"ט דרב חסדא · בשלמא טעמא דכולהו ניחא דעדיף להו לדעת מקלא לדעת ועוד מתני' ניחא לתלוי כוותייהו טפי: **סופיל ואנקטה נגרי ברייתא** · למדה לגאלת חוץ ומעתה לריכה שיומר יפה וכיון דלא ידעו בעליה לא מזדהרי בה קבל לדעת מכן פוטר שהרי הכילו שגנבה והחזירה ומעכשיו יזהרו בה: **הא מאן דחזייה לאחריה דאגבה אימרא מעדרא דיליה** · כדי לגובה: **אע"ג דמני** · אלמא לדעת לריך דעת: **סחזירו לעדר** · שיש לו לבעל הבית במדבר יצא ואע"ג דליכא: לא לדעת ולא מכן, ורב לא סבי ליה בלאו חד מהני: **ברקועתא** · שהטלה גיכר הוא כשגנבה וגיכר הוא לרועה במדבר כשניתוסף על לאנו ואפי' לא מנה: **אים לסו דרבי יצחק** · והבעלים יודעין בגניבתו שמנו והיא שחירה ולאחר חזרה מנו והיא שלימה: **מאי לאו בשלא** · פליגי לדעת כדפרישית וידעו הבעלים בגניבתו ולקמן **רבי שמעאל** 'מנין פוטר' שאדם עשוי למשמש בכיסו ומנה והיא שלימה פטור **ורשמעאל** דאמר 'לדעת' מנין פוטר **ור"ע** כרב דאמר לדעת לריך דעת: **בעלה פליגי שלא לדעת וכפלוגתא דרב חסדא ור' יוחנן** · **דרבי שמעאל** דאמר למקום שגנב יחזיר **ברבי יוחנן** דאמר "שלא לדעת" אפילו מנין לא לריך **ור"ע** כרב חסדא דאמר "שלא לדעת-לריך דעת": **ה"ג מ"ר וכיון דמשמיה דרבא בשומר מרשות דרבא בגונב מרשות בעלים דכ"ע לא פליגי** · דסבירא להו כרב חסדא כדמפרש טעמא משום דאנקטה גיגרי ברייתא והכא בשומר שגנב מרשות עלמו עסקינן ובעי למפטר נפשיה מן הבעלים בטענת גניבה לו אבידה וכ"ע כרב חסדא דאמר שלא מדעת לריך דעת: **ר"ע סבר** · כיון שנעשה גנב כלתה שמירתו דהו לא מהימן להו לבעלים דהא ה"ל גונב שלא לדעת לריך דעת ולא אמרינן סגיא בדעת שומר והא איהו ידע בחזירתה: **ורבי שמעאל סבר** · עדיין הוא שומר עליו וסגי בדעת דידיה: **וכבליע לו בחשבון** · לאחר זמן לקח שימנו מקח וכשנתן לו דמיס הוסיף עליהם מעות הגזילה והבליע בחשבון: **אדם עשוי למשמש** · ולמעות כמה בכיסו וזה מיד מנה לאחריו ומלא יותר מדמי המקח והכיר שהחזיר לו גזילתו: **אים ליה דר' יאחק** · ולוכא מכן: **לא** · דקתני לא יצא דמי גזלן ורמא לידיה דגנזל הלכך ליכא למימר דהשליכו זה לתיבתו ולא מנאן: **ולא** · דקתני לא יצא דמי גזלן ורמא לכיסיה דגנזל וכיון דאיכא לן דר' יאחק, מכן פוטר: **אים ליה זוזי אחריני בכיסיה** · ולא ידע כמה: **מתני' אין לוקחין מן הרועים** · דאיכא למימר דמשמיה דרבא בשומר מרשות בעלים דכ"ע לא פליגי